

UTJECAJ TRENEROVOG RUKOVODEĆEG PONAŠANJA I PROCESA TRENIRANJA NA IZVEDBU I NATJECATELJSKU USPJEŠNOST U VRHUNSKOM SPORTU

Sažetak

Trenerovo rukovodeće ponašanje i proces treniranja u pojedinom tipu sporta se u prvom redu odnosi na selektivno odlučivanje, prenošenje znanja, tehnike motiviranja te na usmjeravanje i pripremu pojedinca i/ili grupe prema dosezanju postavljenih ciljeva. Ekspertni trener koji ima primjeren odnos sa sportašem ostvaruje dvostravnu i recipročnu interakciju u sportskom kontekstu. Svaki sportaš ima svoj način treniranja i odgovarajuće reakcije na različite modele vodstva. Postoji empirijska podrška tvrdnji da su izvedba i natjecateljska uspješnost određene trenerovim ponašanjem i procesom treniranja. Pritom, trenerovo rukovodeće ponašanje mora biti uskladeno sa karakteristikama sportaša i situacijskim odrednicama. Da bi model vodstva i treniranja bio uspješan nužno je primjenjivati sustav integrativne procijene genskog potencijala i cjelokupne uspješnosti u pojedinom sportu te primjenjivati metodiku integralne sportske pripreme. Pritom je povezivanje objektivne i subjektivne procijene ličnosti i motivacijske strukture sportaša od posebne važnosti za primjereni oblikovanje procesa sportske pripreme. Dakle, zadaća trenera je utvrđivanje i prepoznavanje sportaševih obilježja i prilagođavanje rukovodećeg ponašanja i procesa treniranja ne samo stanju pojedinca i grupe, već situaciji, ciljevima te razvoju sportaševe karijere. Isti tako, uloga stručnog stožera u razvoju nadarenih sportaša je da omogući kvalitetnu suradnju različitih profila stručnjaka tj. primjenu transdisciplinarnog pristupa u kojem je uloga glavnog trenera i njegovih suradnika pronalaženje najboljeg način razvoja cjelokupnog potencijala sportaša i cijele momčadi.

Ključne riječi: uloga, trener, selekcija, razvoj, sport
